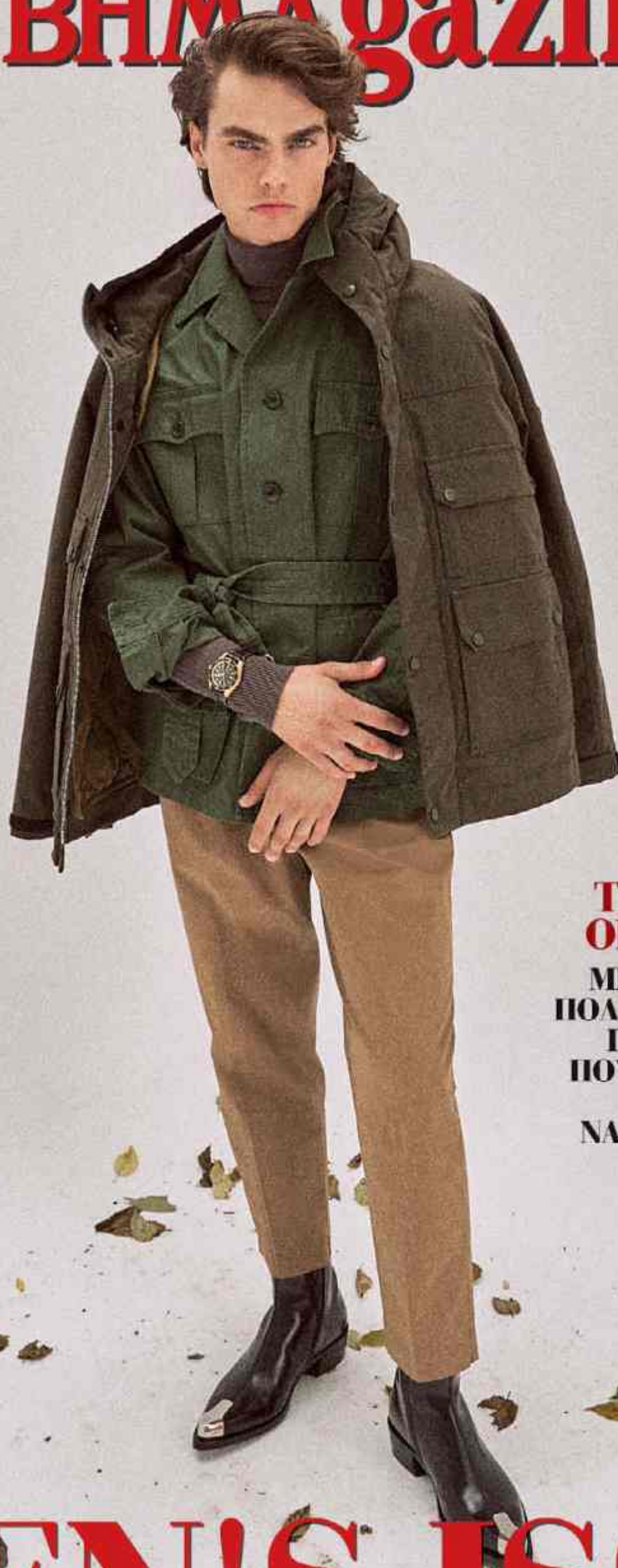

BHM Magazine

THE MASTER OF THE GAME

ΜΙΑ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΗ
ΠΟΛΥΣΕΛΙΔΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ
ΠΟΥ ΞΕΡΕΙ ΤΙ ΘΕΛΕΙ
ΚΑΙ ΠΩΣ
ΝΑ ΤΟ ΑΠΟΚΤΗΣΕΙ

MEN'S ISSUE

ΜΙΑ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΗ ΜΟΔΑΣ, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ, ΤΕΧΝΗ,
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΘΕΑΤΡΟ, ΣΙΝΕΜΑ, ΜΟΥΣΙΚΗ, ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΤΑΞΙΔΙΑ,
ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΝΑ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΚΑΤΑΡ ΠΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΕΙ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΥΠΕΛΛΟ

9 772623 493002 45

Ορέστης Χαλκιάς

«Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΕΥΤΥΧΩΣ ΑΛΛΑΖΕΙ»

Ο ταλαντούχος πρωταγωνιστής της σειράς «Maestro» του MEGA μιλάει για τη συνεργασία του με τον Χριστόφορο Παπακαλιάτη, για τη θεατρική του πορεία, τον έρωτα και την εβήθηνική κοινωνία που ξεπερνά τα ιαμνιού της.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΗ ΒΑΡΔΑΚΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΝΙΚΟΣ ΚΟΚΚΑΣ
STYLING ΧΑΡΑ ΜΠΟΤΣΙΒΑΛΗ

Μάτια έξω, διαπεραστικά, παιχνιδιάρικα. Και εκείνα τα σγουρά μαλλιά να πλαισιώνουν το πρόσωπό του. Ο Ορέστης Χαλκιάς είναι η επιτομή αυτού που ονομάζουμε φυσιογνωμία κινηματογραφική. Τον συναντώ ένα Σάββατο πρωί στον εμβληματικό χώρο του Athénée στη Βουκουρεστίου. Απόφοιτος της δραματικής σχολής του ΚΘΒΕ, ο Ορέστης ανδρώθηκε στη δεύτερη μεγαλύτερη κρατική σκηνή της χώρας για να κατέβει πριν από τρία χρόνια στην Αθήνα, μετρώντας στα 30 του μόλις χρόνια συνεργασίες με σκηνοθέτες όπως ο Μιχαήλ Μαρμαρινός, ο Θωμάς Μοσχόπουλος, ο Άρης Μπινιάρης, ο Δημήτρης Τάρλοου κ.ά.

Από το πρώτο του κλάμα συνέδεσε άρρηκτα τη ζωή του με το θέατρο. Γονείς του είναι οι ηθοποιοί Κώστας Χαλκιάς και Ολγα Αλεξανδροπούλου. Ο ίδιος δεν θυμάται ποια είναι η πρώτη του θεατρική ανάμνηση, μόνο θραύσματα, όπως λέει. Εκείνος μικρός σε ένα πούλμαν να τους ακολουθεί σε καλοκαιρινές περιόδους, στα θεατρικά παραβάνια, όπως τα ονομάζει. Στο σπίτι που μεγάλωσε άλλωστε ακούγονταν ιστορίες για τον Κουν, τον Βολανάκη, τον Βογιατζή και τον Βουτσινά. Το βινύλιο με τη μουσική του Θεοδωράκη από τους «Ιππείς» του Αριστοκράνη έπαιζε δυνατά και στη μνήμη του ανακαλεί εκείνον και τον αδελφό του, παιδιά κάτω από μια κουβέρτα, βράδυ στην παραλία να ακούν τον πατέρα τους να τους τραγουδά την «επίκληση» στο πνεύμα του Δαρείου από τους «Πέρσες» του Αισχύλου.

Δεν είναι λοιπόν να απορείς που στο πρόσωπό του ο Χριστόφορος Παπακαλιάτης βρήκε τον ιδανικό Αντώνη της σειράς «Maestro». Εκεί υποδύεται ένα αγόρι ευαίσθητο και ταυτόχρονα τολμηρό, που δεν μπορεί να επικοινωνήσει με τους γονείς του – στους ρόλους η Μαρίσσα Τριανταφυλλίδου και ο Φάνης Μουρατίδης –, το οποίο βρίσκει καταφύγιο στη γιαγιά του, Χάρης – την ενορκώνει η Χάρης Αλεξίου – και είναι ερωτευμένο με τον καλύτερό του φίλο, τον Σπύρο (Γιώργος Μπένος). Στήριγμά του επίσης η αδελφή του Κλέλια (Κλέλια Ανδριολάτου).

Η αρχή

Πώς ξεκίνησαν όλα; «Δεν ξέρω, είναι από αυτά τα φοβερά που συμβαίνουν στη ζωή» αναφέρει. «Δεν περίμενα ποτέ ότι θα βρισκόμουν σε σειρά του Χριστόφορου Παπακαλιάτη. Ο Χριστόφορος μεσουρανούσε στην εφηβεία μου. Τότε ήμουν κάπως αντιδραστικός. Με το συγκρότημα που είχα, με τις συναυλίες που δίνανε, με το ροκ κ.τ.λ., δεν έβλεπα τηλεόραση. Αργότερα είδα τις σειρές του, γιατί πάντα άκουγα για τις προσεγμένες δουλειές του, την άρτια αισθητική, τη σκηνοθεσία, τη μουσική».

Πώς δέχθηκε λοιπόν την πρόταση; Γελάει. «Είναι μια περίεργη ιστορία. Με τον Γιώργο Μπένο, ο οποίος στο «Maestro» είναι ο έρωτάς μου, παίζαμε σε μία άλλη σειρά, τον «Ηλιο», όπου ως ρόλοι είχαμε πολύ κακή σχέση. Στη σειρά αυτή πρωταγωνιστούσε ο Αντίνοος

Αλμπάνης, που είναι ο γιατρός του «Maestro». Κάποια στιγμή, λοιπόν, έρχεται και μου λέει: «Σε έχω προτείνει για δουλειά». Πέρασε λοιπόν κάποιο διάστημα και μία ημέρα, εκεί που ήμασταν με τον Γιώργο Μπένο και περιμέναμε να κάνουμε ένα COVID-test προτού ξεκινήσουμε το γύρισμα για τον «Ηλιο», βγάλαμε μια φωτογραφία και εγώ την ανέβασα στο Instagram. Τι βλέπω; Μας είχε ακολουθήσει ο Χριστόφορος Παπακαλιάτης. Όταν είδα αυτό το follow κατάλαβα ότι αυτό ήταν ίσως κάτι σημαδιακό».

Και ύστερα ο καιρός πάλι πέρασε και εκείνο το follow σχεδόν ξεχάστηκε μέχρι που δέχτηκε ένα τηλεφώνημα από την casting director Σοφία Δημοπούλου. «Μας ζήτησαν με τον Γιώργο Μπένο να περάσουμε μαζί casting για μια νέα σειρά» εξηγεί. «Δεν γνωρίζαμε λεπτομέρειες, ποιος την κάνει, τι θα είναι. Θυμάμαι όταν άνοιξε η πόρτα και μπήκε μέσα ο Χριστόφορος έπαυσε κατευθείαν ο πάγος. Νιώσαμε πολύ ελεύθεροι να εκφραστήμε. Ο Χριστόφορος όταν μας είδε, όπως έχει δηλώσει και ο ίδιος, κατάλαβε κατευθείαν ότι εμείς είμαστε ο Αντώνης και ο Σπύρος, οι ρόλοι που ψάχνει. Βέβαια, έπρεπε να δοκιμάσει και άλλους ηθοποιούς. Αλλά αν δεν το έκανε. Προσωπικά, έκανα casting και με άλλους συναδέλφους που ήταν εξαιρετικοί. Αλλά η χημεία που είχα με τον Γιώργο δεν υπήρχε με κανέναν άλλον. Πέρασαμε από πολλά στάδια. Στενοχωρηθήκαμε, αγχωθήκαμε, γιατί θέλαμε πολύ να είμαστε μαζί σε αυτή τη δουλειά. Κάποια στιγμή ο Χριστόφορος μάς ανακοίνωσε ότι εμείς είμαστε και έπειτα ξεκίνησε το παραμύθι».

«Γιατί παραμύθι;» τον ρωτώ. «Γιατί συνήθως σε μια τηλεοπτική σειρά γυρίζονται 25 σκηνές την ημέρα και εμείς γυρίζαμε με το ζόρι πέντε. Η σειρά «Maestro» φέρει μία άλλη λογική, καθαρά κινηματογραφική, και καταλύτης σε αυτό είναι ο ίδιος ο Χριστόφορος. Εγώ πηγαίνα στο γύρισμα και νόμιζα ότι κάνω κινηματογράφο. Δεν είχαμε τις σκληρές συνθήκες της τηλεόρασης, αυτό το «πρέπει να προλάβουμε». Υπήρχε, για παράδειγμα, και ένα δεύτερο συνεργείο για κάποιες σκηνές με μία λογική πιο videoclip. Ενιωθα λοιπόν ότι κάνω ευρωπαϊκό σινεμά και βρίσκομαι σε κάποιο δάσος της Ιρλανδίας. Θυμάμαι περιμέναμε με τις ώρες το σύννεφο να κρύψει τον ήλιο, γιατί ο διευθυντής φωτογραφίας ήθελε ένα συγκεκριμένο φως για τη σκηνή. Όταν αυτό γινόταν, δεν θα διαρκούσε πάνω από 3-4 λεπτά, και εμείς τρέχαμε να προλάβουμε το φως. Ενιωθα σαν καλλιτέχνης-κομάντο, και αυτό με έκανε να δω πόσο ομαδικό άθλημα είναι η τηλεόραση και κατ' επέκταση ο κινηματογράφος. Ισως πιο πολύ και από το θέατρο. Γιατί στη σκηνή του θεάτρου είσαι εσύ και οι παρτενέρ σου. Στο γύρισμα είναι το συνεργείο, που ταυτόχρονα δημιουργεί μαζί σου, από τη μεριά του ο καθένας. Είναι μαγικό αυτό. Όλοι μαζί κάνουμε το ίδιο, αφηγούμαστε μία ιστορία». Τη συνεργασία του με τον Χριστόφορο πώς τη χαρακτηρίζει; «Μοναδική. Ο Χριστόφορος είναι άνθρωπος που αγαπά τους ηθοποιούς του, τους φροντίζει. Πολλοί ίσως έχουν την εντύπωση ότι είναι ένας «ρομαντικός ποιητής» που έρχεται στη δουλειά του με το κασκόλ να ανεμίζει ανέμελα και τα πράγματα γίνονται έτσι αυτόματα. Δεν είναι έτσι. Ο Χριστόφορος γυρνάει στο σπίτι του και προετοιμάζει πυρετωδώς την επόμενη ημέρα! Είναι ο πρώτος που ξυπνά και ο τελευταίος που φεύγει από το set».

Κεφάλαιο «Χάρης Αλεξίου» τώρα. «Αλήθεια, πώς είναι να υποδύεται τη γιαγιά σου;» τον ρωτώ. «Τώρα τι να πω; Είναι ανατριχίλα. Είναι ανεπίσημη χαρά» λέει. «Αυτή η γυναίκα είναι μύθος. Σκέφτομαι, είναι τώρα δυνατόν να κάθεται στο ίδιο τραπέζι μαζί της; Εγώ, όπως ξέρετε, τραγουδάω στη σειρά. Μετά την προβολή του πρώτου επεισοδίου, όπου τραγουδούσα σε ένα πάρτι, έλαβα μήνυμά της. «Συγχαρητήρια» μου έγραφε. «Μας γοήτευσε». Πώς να περιγράψεις τα συναισθήματά σου μετά από ένα τέτοιο μήνυμα; Και από αυτό καταλαβαίνετε πόσο δοτική γυναίκα είναι. Από την άλλη, διαθέτει τεράστιο χιούμορ. Θα πει την καυστική στάκα, την κατάλληλη στιγμή, θα βάλει τα πράγματα στη θέση τους».

Outfit: Sandro.

ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΠΡΟΣΩΠΑ του Κατάρ

Ένα μεγάλο οικονομικό θαύμα συντελείται τις τελευταίες δεκαετίες στη μικρή χώρα του Περσικού Κόλπου που σε λίγες ημέρες αναμένεται να φιλοξενήσει το κορυφαίο αθλητικό γεγονός του πλανήτη – χωρίς ωστόσο να λείπουν και οι σκιάς.

Το φαντασμαγορικό skyline της Ντόχα με φόντο το ηλιοβασίλεμα.

Ο πανίσχυρος εμίρης του Κατάρ, Ταμίμ μπιν Χαμάντ αλ Θάνι, ο οποίος ανέβηκε το 2013 στον θρόνο.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΑΕΝΑ ΓΕΡΑΝΤΙΩΝΗ

Μικρό σε έκταση αλλά τεράστιο σε πλούτο, το Κατάρ αποτελεί ένα μοναδικό και σύγχρονο δημιούργημα στον κόσμο, παρά το γεγονός ότι η ίδια του η γη κατοικείται εδώ και χιλιετίες. Το μικροσκοπικό κράτος με τους 2,6 εκατομμύρια κατοίκους – η πλειονότητα των οποίων είναι Ξένοι υπήκοοι – έχει ένα από τα υψηλότερα κατά κεφαλήν ΑΕΠ στον κόσμο, σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα. Το χρήμα ρέει άφθονο μια και το Κατάρ κολυμπάει πάνω σε τεράστια αποθέματα φυσικού αερίου και είναι ο μεγαλύτερος εξαγωγέας υγροποιημένου φυσικού αερίου (LNG) στον κόσμο. Η χλιδή δίνει παντού το στίγμα, σε βαθμό... υπερθετικό. Ένα σημαντικό ψαροχώρι στις αρχές του 20ού αιώνα, η πρωτεύουσα Ντόχα υπέστη πλήρη οικονομική μεταμόρφωση τις τελευταίες δεκαετίες. Εκεί όπου κάποτε περιφέρονταν καμήλες μέσα στην έρημο και στο άνυδρο αμμόδες τοπίο, σήμερα ξεφυτρώνουν φουτουριστικοί ουρανοξύστες, υπερσύγχρονες χρυσοποίκιλτες αρχιτεκτονικές κατασκευές με έμπνευση από τον αρχαίο ισλαμικό πολιτισμό και εμπορικά κέντρα παγκόσμιας κλάσης, με high end μπουτίκ και όλους τους επώνιμους οίκους μόδας.

Η χώρα έχει ανέλθει τα τελευταία χρόνια στο διεθνές προσκήνιο, καθώς η Qatar Investment Authority, ένα από τα μεγαλύτερα κρατικά επενδυτικά ταμεία παγκοσμίως, έχει ξοδέψει αφειδώς για να εξαγοράσει, μεταξύ άλλων, το πολυκατάστημα Harrods και τον εμβληματικό ουρανοξύστη The Shard στο Λονδίνο, καθώς και μερίδιο στο Empire State Building της Νέας Υόρκης, μεγάλα πολυτελή brand names και συμμετοχές σε πλήθος ευρωπαϊκών χωρών.

Επένδυση στον αθλητισμό

Η θυγατρική της, Qatar Sports Investments, διοχέτευσε δισεκατομμύρια δολάρια στον τομέα του αθλητισμού σε εσωτερικό και εξωτερικό. Το 2011 εξαγόρασε την κορυφαία ποδοσφαιρική ομάδα της Γαλλίας Paris Saint Germain, η οποία ξόδεψε 222 εκατ. ευρώ προκειμένου να αποκτήσει έναν από τους σύγχρονους αστέρες των σπορ, τον βραζιλιάνο ποδοσφαιριστή Νεϊμάρ.

Σε λίγες ημέρες το λαμπερό κράτος του Κατάρ θα φιλοξενήσει, μέχρι τις 18 Δεκεμβρίου, την πιο πλούσια διοργάνωση που έγινε ποτέ στην ιστορία του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου. Οι τιμές στα εισιτήρια είναι κατά 50% υψηλότερες από τους αμέσως προηγούμενους αγώνες το 2018, οι οποίοι έλαβαν χώρα στη Ρωσία: τα πιο οικονομικά εισιτήρια κυμαίνονται πάνω από τα 300 δολάρια, ενώ για τον τελικό τα φθηνότερα ξεπερνούν τα 600 δολάρια.

Οι θέσεις έχουν γίνει ανάρπαστες και όσοι τυχεροί κατάφεραν να τις εξασφαλίσουν θα αντικρίσουν κάτι που σίγουρα δεν θα έχουν ξαναδεί στη ζωή τους. Τα 8 στάδια που οικοδομήθηκαν γύρω από την πρωτεύουσα Ντόχα ξεπερνούν την πιο τρελή φαντασία σε ό,τι αφορά τη χλιδή, το design και την αρχιτεκτονική που ενσωματώνει τεχνολογικές καινοτομίες όπως ο κλιματισμός θεατών και αγωνιστικού χώρου, δείχνοντας ότι το σλόγκαν του World Cup «Expect Amazing», σε ελεύθερη μετάφραση «Μην περιμένετε κάτι λιγότερο από το απίστευτο», αποτυπώνει πέρα για πέρα την πραγματικότητα.

Η άλλη πλευρά

Αλλά πίσω από αυτή τη φανταχτερή βιτρίνα της σύγχρονης Μέσης Ανατολής, τη σαγήνη της υπερβολής και τις εμβληματικές εγκαταστάσεις κρύβονται σκοτάδι και πόνος. Φτωχοί εργάτες από το Μπαγκλαντές, την Ινδία, το Πακιστάν, τη Σρι Λάνκα και το Νεπάλ έδωσαν κυριολεκτικά το αίμα τους για ένα κομμάτι ψωμί, δουλεύοντας ατελείωτες ώρες την ημέρα σε συνθήκες αφόρητης ζέσης και υγρασίας για να χτίσουν τα στάδια που θα φιλοξενήσουν το Μουντιάλ.

Τα στοιχεία που έφερε στο φως ο «Guardian» στις αρχές του έτους ήταν σοκαριστικά. Περισσότεροι από 6.500 άνθρωποι είχαν χάσει τη ζωή τους μέχρι τον περασμένο Φεβρουάριο από το 2010, οπότε και ξεκίνησαν τα έργα, όχι μόνο εξαιτίας δυστυχημάτων. Οι περισσότεροι θάνατοι αποδόθηκαν στις άθλιες συνθήκες εργασίας και, κυρίως, στην απάνθρωπη διαβίωση, αφού έπειτα από τα εξαντλητικά ωράρια οι εργάτες στοιβάζονταν σε μικρά, βρώμικα και ανήλιαγα κοντέινερ για λίγες ώρες ύπνου. Όσο για τον μηνιαίο μισθό τους; Δεν φτάνει για να αγοράσουν το φθηνότερο εισιτήριο της διοργάνωσης.

Το σκάνδαλο ανέδειξαν η Διεθνής Αμνηστία και το Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και μόνο τότε η Ντόχα είπε ότι θα αναμορφώσει το καθεστώς το οποίο εμπόδιζε τους μετανάστες να αλλάζουν δουλειά, κρατώντας τους αιχμαλώτους στη χώρα σε περίπτωση που ο εργοδότης τους δεν έδινε τη συγκατάθεσή του για να ξεφύγουν από την κόλαση. Ωστόσο, η μεταρρύθμιση δεν περατώθηκε και η υπόσχεση που δόθηκε στους χιλιάδες εργάτες οι οποίοι εγκατέλειψαν τις πατρίδες τους ότι θα απολαύσουν μια καλύτερη μισθολογική μεταχείριση και δικαιώματα έμεινε στα λόγια.

Φιλελεύθερη... απολυταρχία

Η χώρα προβάλλει τον εαυτό της ως φάρο νεωτερισμού και ανοιχτοσύνης, ως υπόδειγμα εκσυγχρονισμού για τον μουσουλμανικό κόσμο και οι όποιες δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις έγιναν τις τελευταίες δεκαετίες, μαζί με την ανάπτυξη του ιδιωτικού τομέα και την αύξηση των επενδύσεων στο εξωτερικό, αποτέλεσαν την αρχή για μια πολιτική φιλελευθεροποίηση που άλλα καθεστώτα της περιοχής δεν γνώριζαν.

Οι superstars ΤΗΣ ΣΤΡΟΓΓΥΛΗΣ ΘΕΑΣ

*Δημοφιλείς βετεράνοι αθλητά και ανερχόμενοι άσσοι του ποδοσφαίρου
βρίσκονται μειαζύ των ονομάτων που αναμένεται να μας
απαστολήσουν στο επερχόμενο Παγκόσμιο Κύπελλο του Κατάρ.*

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΝΑΣΤΟ

Στις 20 Νοεμβρίου, στο εντυπωσιακό στάδιο Al Bayt, στην πόλη Αλ Χορ του Κατάρ, θα γίνει η έναρξη του εφετινού Μουντιάλ με τον αγώνα ανάμεσα στις εθνικές ομάδες της οικοδέσποινας χώρας και του Ισημερινού. Ο αθλητικός αυτός χώρος, που μοιάζει με σκηνή βεδουίνων και μπορεί να χωρέσει έως και 60.000 θεατές, μαζί με τα υπόλοιπα επτά venues της κορυφαίας αθλητικής διοργάνωσης, θα φιλοξενήσει μερικούς από τους μεγαλύτερους σταρ του παγκόσμιου ποδοσφαίρου.

Εμπαπέ, Μέσι και Ντε Μπρόινε

Ενας από αυτούς είναι σίγουρα ο Κιλιάν Εμπαπέ, η συμβολή του οποίου υπήρξε καθοριστική το 2018 για τον τελικό θρίαμβο της Εθνικής Γαλλίας. Ο άσος της Paris Saint-Germain έχει εξελιχθεί κι άλλο έκτοτε και όλοι περιμένουν ότι θα ξεχωρίσει με τις επιδόσεις του και σε αυτό το Παγκόσμιο Κύπελλο. Γεννημένος στο Παρίσι και μεγαλωμένος στο γερμανικό Μποντ, ο 23χρονος ποδοσφαιριστής ξεκίνησε την καριέρα του ως έφηβος το 2015 παίζοντας για τη Μονακό. Το 2017, στα 18 του, υπέγραψε χρυσό συμβόλαιο με την PSG αξίας σχεδόν 180 εκατομμυρίων ευρώ. Τα άξιζε τα χρήματα και κέρδισε τέσσερις τίτλους Ligue 1, τρία Κύπελλα Γαλλίας, έγινε ο δεύτερος παίκτης με τα περισσότερα γκολ στην ιστορία της ομάδας και βοήθησε ώστε να φτάσει για πρώτη φορά στον τελικό UEFA Champions League το 2020. Με τη φανέλα της Γαλλίας έκανε το ντεμπούτο του επίσης το 2017. Στην προηγούμενη διοργάνωση του Μουντιάλ διακρίθηκε σε πολλά επίπεδα, έγινε ο νεότερος Γάλλος που σκόραρε σε Παγκόσμιο Κύπελλο και ο δεύτερος πιο νεαρός, μετά τον Πελέ, που έβαλε γκολ σε τελικό του World Cup. Φυσικά και κέρδισε τους τίτλους FIFA World Cup Best Young Player και French Player of the Year. Στο Instagram τον ακολουθούν 73 εκατομμύρια προφίλ. Πέρνει κυκλοφόρησε το graphic novel «Je m'appelle Kylian» με σκοπό να ενθαρρύνει παιδιά από τα προάστια να κυνηγήσουν τα όνειρά τους.

Όλα τα βλέμματα, ωστόσο, θα είναι στραμμένα στον Λιονέλ Μέσι, τον αρχηγό της εθνικής ομάδας της Αργεντινής, ο οποίος θα θέλει διακαώς να προσθέσει και ένα Παγκόσμιο Κύπελλο στη συλλογή με τις διακρίσεις της καριέρας του. Ο 35χρονος αθλητής θεωρείται ένας από τους πιο σπουδαίους παίκτες στην ιστορία του ποδοσφαίρου και έχει κερδίσει επτά Χρυσές Μπάλες και έξι Χρυσά Παπούτσια. Έως ότου αποφασίσει να μετακομίσει στην Paris Saint-Germain το 2021 είχε περάσει ολόκληρη την επαγγελματική του πορεία στην Μπαρτσελόνα, με τη φανέλα της οποίας κατέκτησε 35 τρόπαια, μεταξύ των οποίων δέκα τίτλους La Liga, επτά Copa del Rey και τέσσερα UEFA Champions League. Αξίζει να αναφέρουμε πως τον @leomessi τον ακολουθούν περισσότερα από 370 εκατομμύρια προφίλ. Θεωρείται φοβερά επιδραστικός και δεν είναι τυχαίο που τον Μάρτιο του 2020 ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας τον χρησιμοποίησε για μια εκστρατεία ενημέρωσης για τους κινδύνους που διατρέχει κανείς αν νοσήσει από την COVID-19. Πολλά έχει να αποδείξει στα στάδια του Κατάρ και ο Κέβιν Ντε Μπρόινε. Ο 31χρονος Βέλγος ξεκίνησε την καριέρα του στην Γκενκ, με την οποία κέρδισε την Pro League της χώρας του τη σε-

ζόν 2010-11. Το 2012 πήγε στην Τσέλσι όπου δεν αξιοποιήθηκαν οι δυνατότητές του και τον δάνεισαν στη Βέρντερ Βρέμης. Το 2014 υπέγραψε με τη Βόλφσμπουργκ αντί 18 εκατομμυρίων στερλινών. Τότε ήταν που το άστρο του άρχισε να λάμπει και έγινε φανερό ότι επρόκειτο για έναν από τους καλύτερους παίκτες της Bundesliga. Το καλοκαίρι του 2015 η Μάντσεστερ Σίτι τού έδωσε 54 εκατομμύρια στερλίνες προκειμένου να τον έχει στο δυναμικό της. Εκτοτε, έχει κερδίσει τέσσερις τίτλους Premier League, πέντε League Cups και ένα FA Cup. Τη σεζόν 2019-20 ισοφάρισε το ρεκόρ για τις περισσότερες ασίστ σε σεζόν της Premier League και του δόθηκε η διάκριση Player of the Season, κάτι που επαναλήφθηκε και δύο χρόνια αργότερα, την αγωνιστική περίοδο 2021-22. Ο Ντε Μπρόινε έκανε το ντεμπούτο του με την εθνική ομάδα του Βελγίου το 2010 και έκτοτε έχει σκόραρει 25 γκολ για την πατρίδα του. Στο Παγκόσμιο Κύπελλο του 2018 βοήθησε τη χώρα του να κερδίσει την τρίτη θέση, πίσω από Γαλλία και Κροατία και το όνομά του συμπεριλήφθηκε στη FIFA World Cup Dream Team. Παρ' όλο που είναι ευειδής και άμεσα συμπαθής, δεν έχει καταφέρει να δημιουργήσει τον αντίκτυπο που έχουν άλλοι ποδοσφαιριστές στα social media και το προφίλ του στο Instagram ακολουθείται από «φολις» 19,4 εκατομμύρια followers. Είναι παντρεμένος με τη Μισέλ Λακρούα και έχουν αποκτήσει μαζί τρία παιδιά.

Ο μύθος CR7

Εκείνος που δεν έχει κανένα πρόβλημα όσον αφορά την ανταπόκριση των θαυμαστών του στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης είναι φυσικά ο Κριστιάνο Ρονάλντο. Ο Κριστιάνο Ρονάλντο ντος Σάντος Αβέιρο με τους 493 εκατομμύρια followers στο Instagram γεννήθηκε στις 5 Φεβρουαρίου του 1985 στη Μαδέιρα. Ο πολύμυος επιθετικός της Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ θα αγωνιστεί στο επερχόμενο Μουντιάλ με την εθνική ομάδα της Πορτογαλίας και θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους σταρ στην ιστορία του ποδοσφαίρου – έχει κερδίσει πέντε Χρυσές Μπάλες και τέσσερα Χρυσά Παπούτσια. Κατά τη διάρκεια της καριέρας του έχει κατακτήσει επίσης 32 τρόπαια, μεταξύ των οποίων πέντε UEFA Champions League και ένα Euro. Κατέχει τα ρεκόρ για τις περισσότερες εμφανίσεις, τα πιο πολλά γκολ και ασίστ στο Champions League, για τα περισσότερα γκολ στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα (Euro), και για τα περισσότερα διεθνή γκολ και διεθνείς εμφανίσεις από κάθε άλλον ευρωπαϊκό παίκτη. Ο Ρονάλντο ξεκίνησε την επαγγελματική πορεία του στη Sporting CP B προτού υπογράψει, στα 18 του χρόνια, με τη Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ, κερδίζοντας μάλιστα το FA Cup την πρώτη του σεζόν. Στη συνέχεια ακολούθησαν τρεις συνεχόμενοι τίτλοι της Premier League, το Champions League και το FIFA Club World Cup. Στα 24 του έγινε αντικείμενο της πιο ακριβής έως τότε μεταγραφής, πηγαίνοντας στη Ρεάλ Μαδρίτης με αμοιβή ύψους 94 εκατομμυρίων ευρώ. Εκεί κατέκτησε δύο τίτλους La Liga, δύο Copa del Rey, τέσσερα UEFA Champions League και την τιμή να είναι ο μεγαλύτερος σκόρερ στην ιστορία της ομάδας. Το 2018 υπέγραψε με τη Γιουβέντους, σε μια μεταγραφή που κόστισε 100 εκατομμύρια ευρώ. Κέρδισε δύο τίτλους Serie A, δύο Supercoppe Italiana και ένα Coppa Italia προτού επιστρέψει στη Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ το 2021.

*Περήγηση στα πιο εντυπωσιακά
κτίρια που έχουν ανεγερθεί τα
τελευταία χρόνια στο ηθιόυσιο εμιράτο
της Μέας Ανατολής.*

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΒΙΔΙΟ

Όταν θα ολοκληρωθούν οι υπό κατασκευή Dubai Towers Doha, στο κέντρο της πρωτεύουσας του Κατάρ, θα αποτελούν το ψηλότερο κτίριο του εμιράτου. Και θα είναι, όπως όλα δείχνουν, ένα από τα πιο εντυπωσιακά κτίρια του πλανήτη. Αν και η αλήθεια είναι πως το Κατάρ δεν έχει ανάγκη από τέτοια ρεκόρ για να εντυπωσιάσει με τη σύγχρονη αρχιτεκτονική του. Το μικρό αυτό ανεξάρτητο εμιράτο, που έχει ένα από τα υψηλότερα κατά κεφαλήν εισοδήματα στον κόσμο – και κυρίως η μεγαλύτερη πόλη και πρωτεύουσά του, η Ντόχα –, είναι κατάσπαρτο με κτίρια, έργα μεγάλων αρχιτεκτόνων, που εύκολα, πολύ εύκολα, κερδίζουν τις εντυπώσεις. Αυτά είναι μερικά από τα πιο χαρακτηριστικά.

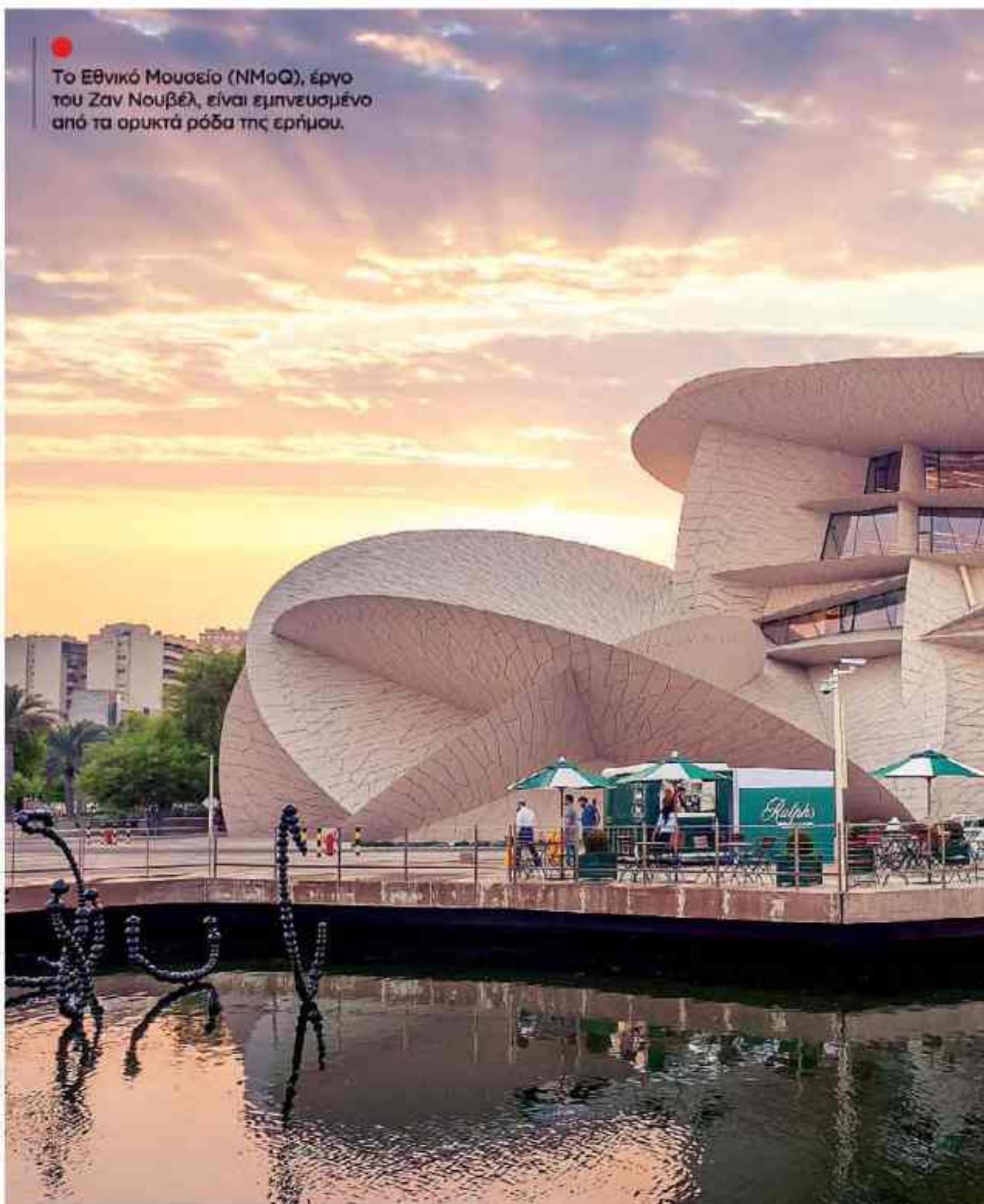
Εθνικό Μουσείο

Για την ανέγερσή του χρειάστηκαν 18 χρόνια εργασιών. Εμπνευσμένο από το σχήμα των ρόδων της ερήμου, μιας ποικιλίας σεληνίτη οι σχηματισμοί του οποίου μοιάζουν με τριαντάφυλλα, το εντυπωσιακό Εθνικό Μουσείο του Κατάρ εγκαινιάστηκε το 2019 σε μια χολιγουντιανή τελετή στην οποία παρέστησαν ο εμίρης του Κουβέιτ Σαμπάχ αλ Αχμανί αλ Τζαμπίρ αλ Σαμπάχ, ο πρώην πρόεδρος της Γαλλίας Νικολά Σαρκοζί και η σύζυγός του Κάρλα Μπρούνι, ο τότε πρωθυπουργός της Γαλλίας Εντουάρ Φιλίπ, ο Χοσέ Μουρίνιο, η Ναόμι Κάμπελ, η Βικτόρια Μπέκαμ και άλλοι πολιτικοί, επιχειρηματίες και διασημότητες. Έργο του αρχιτέκτονα Ζαν Νουβέλ, το φουτουριστικής αισθητικής κτίριο δεσπόζει με τα πληθωρικά 52.000 τετραγωνικά μέτρα του στο παραθαλάσσιο μέτωπο της Ντόχα ως ένα από τα πιο παράξενα και ιδιαίτερα οικοδομήματα της πόλης. Εξίσου εντυπωσιακό είναι το εσωτερικό του, όπου σε μια «διαδρομή» μήκους περίπου 1,5 χιλιομέτρων και μέσα από 11 μεγάλες αίθουσες οι επισκέπτες ξεναγούνται στην ιστορία της περιοχής. Αξιοθέατο από μόνος του αποτελεί ο χώρος που φιλοξενεί το πωλητήριο, καθώς μοιάζει με μια τεράστια σπηλιά/κοιλότητα στον κορμό δέντρου, κατασκευασμένη από 40.000 κομμάτια ξύλου, η επεξεργασία των οποίων έχει γίνει στο χέρι.

Aspire Tower - Burj Ntacha - Tomado Tower

Γνωστός και ως «Πυρσός της Ντόχα» (ακριβώς επειδή μοιάζει με πυρσό) ο Πύργος Aspire είναι ένας ουρανοξύστης 50 ορόφων, ύψους 300 μέτρων, στον οποίο στεγάζεται ξενοδοχείο. Έργο του Χαντί Σιμάν και της One Arup and Partners, ξεκίνησε να κατασκευάζεται το 2005, ολοκληρώθηκε το 2007 και σκόισε 133.395.000 ευρώ. Όσο για τον Πύργο της Ντόχα (Burj Doha) είναι ένας ουρανοξύστης 46 ορόφων, με θέα στον Περσικό Κόλπο, τον οποίο σχεδίασε ο Ζαν Νουβέλ και φιλοξενεί γραφεία. Επενδεδυμένο με γυαλί και αλουμίνιο, το εξωτερικό «δανιελένιο» στρώμα του είναι εμπνευσμένο από τα μασραμπίγια, τα περίτεχνα γεωμετρικά διακοσμημένα σκέπαστρα των παραθύρων των παλαιών σπιτιών του μουσουλμανικού κόσμου. Σε αυτό το χαρακτηριστικό του οφείλει και τη γοητεία του. Τέλος, ο Tomado Tower (QIPCO Tower) έχει 52 ορόφους και ύψος 195 μέτρα και κατασκευάστηκε μεταξύ 2006 και 2008 με τεχνικές καινοτόμες για την εποχή του ως προς τη μείωση εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. (Εννοείται πως στο κέντρο της Ντόχα ο επισκέπτης θα δει και άλλους ενδιαφέροντες ουρανοξύστες.)

Το Εθνικό Μουσείο (NMoQ), έργο του Ζαν Νουβέλ, είναι εμπνευσμένο από τα αρυκτά ρόδα της ερήμου.

Σχεδιασμένος σε σχήμα πυρσού, ο Πύργος Aspire γίνεται ακόμα πιο εντυπωσιακός όταν φωτίζεται τη νύχτα.

Μουσείο Ισλαμικής Τέχνης

Όταν ο κορυφαίος κινέζος αρχιτέκτονας Ιεό Μινγκ Πέι ανέλαβε το έργο, ήταν πάνω από 80 ετών. Διέθετε, όμως, όπως φάνηκε από το αποτέλεσμα, τη διάθεση για δουλειά και τη φρέσκια έμπνευση που έχουν οι νέοι άνθρωποι. «Το Ισλάμ ήταν μια θρησκεία που δεν γνώριζα», είχε δηλώσει εκείνα τα χρόνια σε συνέντευξή του ο θρύλος της αρχιτεκτονικής που οι περισσότεροι γνωρίζουν για την πυραμίδα του Λούβρου, «γι' αυτό μελέτησα τη ζωή του Μωάμεθ και ταξίδεψα σε χώρες όπως η Αίγυπτος και η Τυνησία». Ένα από τα κτίρια που τον ενέπνευσαν περισσότερο στον σχεδιασμό του Μουσείου Ισλαμικής Τέχνης ήταν το τέμενος Ιμπν Τουλούν στο Κάιρο, κυρίως το κεντρικό σιντριβάνι του. Συνδυάζοντας τα παραδοσιακά στοιχεία της ισλαμικής αρχιτεκτονικής του με τις μοντέρνες τάσεις, χάρισε στο Κατάρ ένα κτίριο το οποίο φέρει συμβολικά και το παλιό και το νέο, και τις καμάρες, τους θόλους και τα γεωμετρικά μοτίβα

Τα αρχιτεκτονικά

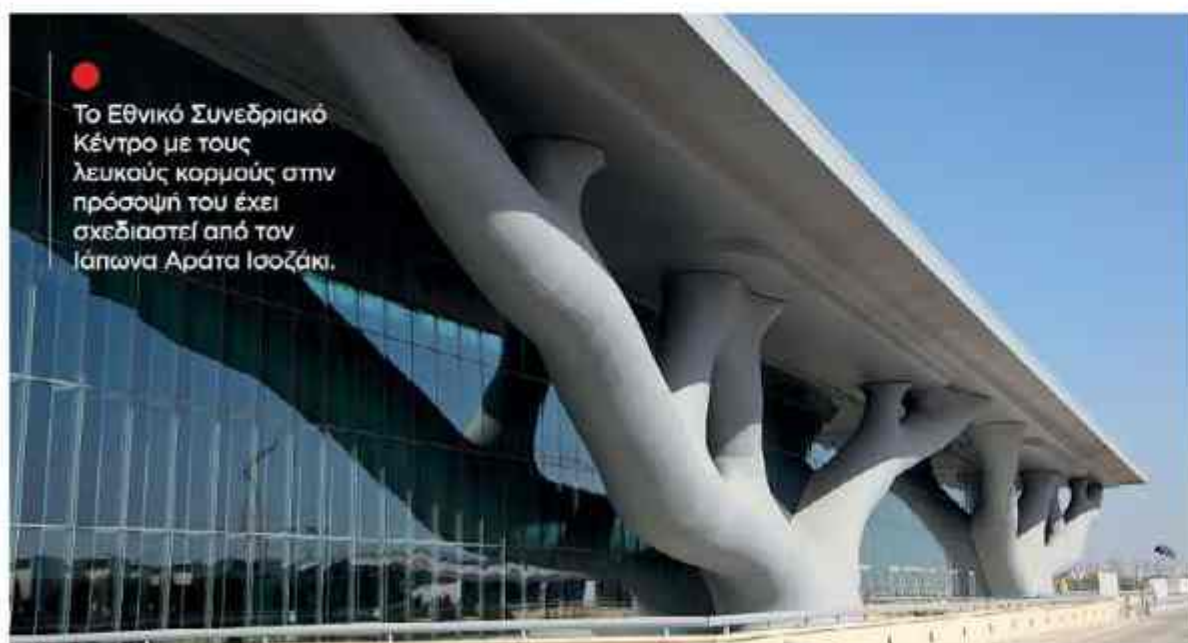
ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡ

● Ο Tornado Tower και άλλοι ουρανοξύστες αγναντεύουν τη θάλασσα στο παραθαλάσσιο μέτωπο της πόλης.

● Τμήμα του Μουσείου Ισλαμικής Τέχνης, ενός κτίριου που μοιάζει με τεράστιο γλυπτό.

● Το Εθνικό Συνεδριακό Κέντρο με τους λευκούς κορμούς στην πρόσοψή του έχει σχεδιαστεί από τον Ιάπωνα Αράτα Ισοζάκι.

των παλαιών τζαμιών και τις μινιμαλιστικές, αυστηρές, λιτές γραμμές της σύγχρονης αισθητικής. Το κτίριο είναι χτισμένο πάνω σε μια τεχνητή χερσόνησο/νησί στη δημοφιλή Corniche της Ντόχα, με θέα στον κόλπο της πόλης. Ο ασβεστόλιθος με τον οποίο επενδύθηκε το εξωτερικό του αλλάζει ελαφρώς αποχρώσεις κατά τις διάφορες ώρες της ημέρας, «ζωντανεύοντας» με τρόπο μεταφυσικό το λιτό και παραμυθένιο την ίδια στιγμή «γλυπτό». Το Μουσείο Ισλαμικής Τέχνης εγκαινιάστηκε το 2008.

Εθνικό Συνεδριακό Κέντρο

Ο μεγάλος Ιάπωνας αρχιτέκτονας Αράτα Ισοζάκι βρήκε στο Κατάρ «εύφορο» έδαφος για να δημιουργήσει, εν προκειμένω για να «φυτέψει», ένα μεταμοντέρνο δάσος από τεχνητούς κορμούς. Είτοι, τεράστιοι λευκοί κορμοί δέντρων συγκρατούν την οροφή και στολίζουν την κατασκευασμένη από γυαλί πρόσοψη του Εθνικού Συνεδριακού Κέντρου του Κατάρ που βρίσκεται στην οδό Dukhan της Ντόχα. Δεν είναι, βεβαίως, τυχαία η επιλογή, καθώς το δέντρο

● Ο «ασημένιος» στο φως του ήλιου Burj Doha ξεχωρίζει ανάμεσα στους ουρανοξύστες που τον περιτριγυρίζουν.

TA HIGHLIGHTS της σεζόν

Ένα εκρηκτικό, κατακόκκινο πανωφόρι με «δυνατούς» ώμους που κάποιες στιγμές νομίζεις ότι είναι... έτοιμοι να πετάξουν μακριά. Το πορφυρό total look εντυπωσιάζει και οι άνδρες που ακολιθούν ποιά τους κανόνες της μόδας ετοιμάζονται να τηλεχθούν στη θαμπωρή των ωραιότερων πασιό της εποχής. Κοστούμια, πουκάμισα, πουλόβερ, τζάκετ, φούτερ, παντελόνια, τσάντες, υπέρκομψα παπούτσια, stylish ρολόγια, όλες οι κυρίαρχες τάσεις είναι εδώ. Φωτογραφίσαμε τα πλέον «ποθητιά» outfits της αγοράς, αυτά που χαρίζουν στην ανδρική γκαρνταρόμπα ένα ποθητερές, ιδιαίτερο touch.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΚΟΥΛΟΣ
FASHION EDITOR: ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΝΤΟΣ

Animal Prints

Παντελόνι και φούτερ The Kooples, attica, the Department Store.
Jacket με δερμάτινα μανίκια Celine, Luisa World. Ατσάλινο ρολόι χρονογράφος Breitling, Breitling Boutique.

Grooming: Ρένος Πολίτης (D-Tales), Assistant Stylists: Οδύσσεια Γκιζάρη, Βέρα Φλόκαλη
Βοηθός Φωτογράφου: Δημοσθένης Παπαδόπουλος, Κριστ Δαμάσκος, Μοντέλα: Tomás Diniz, Michael Ossowski, Ιωάννης Κρούσκος (ACE Models)

Tartans & Stripes

Από αριστερά:

Παντελόνι και πουκάμισο, όλα 240791.
Ρολόι Swatch, The Swatch Group Greece.

Παντελόνι και πουκάμισο
Yiorgos Eleftheriades, Yiorgos
Eleftheriades Boutique.
Chelsea boots Camper, Nak Shoes.

Πολ Νιούμαν

Ο ΣΤΑΡ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ένα ενδιαφέρον και απηφατικό πορτρέτο του θρηνητικού αμερικανού ηθοποιού σκιαγραφείται στην αυτοβιογραφία που κυκλοφορεί 14 χρόνια μετά τον θάνατό του.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΝΑΣΤΟ

Υπήρξε ένας από τους πιο ακαταμάχητους κινηματογραφικούς αστέρες όλων των εποχών, ένα σύμβολο ήρεμης αρρενωπότητας, ένας άνδρας που όλοι ήθελαν να του μοιάσουν. Παρ' όλο όμως που το πρόσωπό του ήταν άμεσα αναγνωρίσιμο και επέτρεπε στους θαυμαστές του – όπως όλοι οι αυθεντικοί σταρ του σινεμά – να τον ταυτίζουν με τους ρόλους του ή να προβάλλουν πάνω του τις δικές τους επιθυμίες και φαντασιώσεις, ο ίδιος ποτέ δεν αποκάλυπτε ποιος πραγματικά ήταν. Ο λόγος για τον Πολ Νιούμαν, ο οποίος έφυγε από τη ζωή το 2008 σε ηλικία 83 ετών. Ο γαλανομάτης ηθοποιός είχε αρχίσει το 1986 να προετοιμάζει τα απομνημονεύματά του αφηγούμενος τη ζωή του και εκμυστηρευόμενος τις πιο μύχες σκέψεις του στον σπενό του φίλο, Σπούαρτ Στερν, συγγραφέα αλλά και σεναριογράφο γνωστών ταινιών όπως ο «Επαναστάτης χωρίς αιτία». Επί χρόνια συναντιόνταν για να συζητήσουν, ενώ παράλληλα ο Στερν έπαιρνε συνεντεύξεις από συγγενείς, φίλους και συνεργάτες του Νιούμαν: από τις δύο συζύγους του και τα παιδιά του μέχρι τον Ηλία Καζάν και τον Τομ Κρουζ. Κάποια στιγμή, ωστόσο, το εγχείρημα εγκαταλείφθηκε. Ο Νιούμαν μάλιστα κατέστρεψε το 1991 τις κασέτες με τις ηχογραφημένες συνομιλίες. Ο Στερν πέθανε το 2015 και το υλικό θεωρείτο γενικώς χαμένο. Πρόσφατα όμως βρέθηκαν 17.000 σελίδες με τις απομνημονεύσεις των συζητήσεων. Δύο από τις κόρες του Νιούμαν, η Μελίσα και η Κλερ, αποφά-

σισαν να μετατρέψουν τις αποτυπωμένες στο χαρτί κουβέντες στην αποκαλυπτική (αυτο)βιογραφία με τίτλο «The Extraordinary Life of an Ordinary Man: A Memoir» (εκδ. Knopf) που κυκλοφόρησε πριν από λίγες ημέρες στα αγγλικά. Το αποτέλεσμα μάλιστα ξεφρνιάζει με την ειλικρίνεια των εξομολογήσεων που περιέχει.

Η μητέρα, οι σύζυγοι, οι ερωμένες

Ο Νιούμαν μεγάλωσε σε μια ευκατάστατη οικογένεια στο Σέικερ Χάιτς του Οχάιο. Οι γονείς του δεν παντρεύτηκαν από έρωτα αλλά όταν η μητέρα του έμεινε έγκυος στον πρώτο τους γιο. Σύντομα ακολούθησε και ο Πολ χωρίς να βελτιωθούν ποτέ οι σχέσεις του ζευγαριού. Ο πατέρας του ήταν λειτουργικός αλκοολικός, απόμακρος και ψυχρός, ενώ η μητέρα του είχε απότομες ψυχολογικές μεταπτώσεις. Στο βιβλίο φαίνεται να της ασκεί την πιο σκληρή κριτική, θεωρώντας τη σύμβολο καταπιεσμένων συναισθημάτων και χαμηλής αυτοεκτίμησης. Παρ' όλο που του έδειχνε αδυναμία, ούτε καν η επιτυχία του μπόρεσε να οδηγήσει σε μια άνευ όρων αποδοχή. Την περίοδο που η καριέρα του ήταν στα ύψη, εκείνη του έστελνε αποκόμματα από αρνητικές κριτικές. Όταν δε κάποια στιγμή πρόσβαλε άσχημα τη δεύτερη σύζυγό του και γυναίκα της ζωής του, Τζόαν Γούντγουορντ, εκείνος σταμάτησε να της μιλάει για 15 χρόνια.

Ντροπαλός και λιπόσαρκος ως έφηβος, απέκτησε λίγη σιγουριά όταν υπηρέτησε στο Πολεμικό Ναυτικό των ΗΠΑ κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Από πολύ μικρός είχε επιδείξει κλίση στο θέατρο, και αυτό αποφάσισε να σπουδάσει όταν τελείωσε τη στρατιωτική του θητεία. Το 1949 παντρεύτηκε την Τζάκι Γουίτ, συμφοιτήτριά του στη Δραματική Σχολή, και απέκτησαν μαζί τρία παιδιά. Κάτι μέσα του ωστόσο παρέμεινε σε καταστολή μέχρι τη στιγμή που γνώρισε την Τζόαν Γούντγουορντ το 1953 στο Μπρόντγουεϊ, στο ανέβασμα του έργου του Γουίλιαμ Ιντς «Πικ-Νικ». Στο βιβλίο γράφει: «Η Τζόαν ξύπνησε το σεξουαλικό πλάσμα που έκρυβα μέσα μου. Με διδάξε, με ενθάρρυνε, ευχαριστίονταν τους πειραματισμούς. Με καθοδηγούσε ο πόθος». Ο ερωτικός δεσμός τους δεν έμεινε φυσικά κρυφός. Για πέντε χρόνια υπήρχε παράλληλα με τον επίσημο γάμο του και παρ' όλο που ζήτησε τελικά διαζύγιο από τη Γουίτ για να παντρευτεί τη Γούντγουορντ, ποτέ δεν έπαψε να νιώθει τύψεις επειδή πλήγωσε τα παιδιά του χωρίς ποτέ να τους εξηγήσει με ειλικρίνεια τι συνέβη.

Η Γούντγουορντ, η οποία σήμερα είναι 92 ετών και έχει αποσυρθεί από τη δημόσια ζωή από τότε που διαγνώστηκε με τη νόσο Αλτσχάιμερ, υπήρξε φιλόδοξη και διακεκριμένη ηθοποιός, το 1958 κέρδισε μάλιστα βραβείο Όσκαρ, όμως αφοσιώθηκε ως επί το πλείστον στην ανατροφή των τριών κοριτσιών που απέκτησε με τον Νιούμαν, της Ελινor, της Μελίσα και της Κλερ, κάτι που της άφησε μια πικρία. Αν και συχνά προβάλλονται ως πρότυπο ιδανικού ζευγαριού, καβγάδιζαν συχνά και υπονοείται στο βιβλίο ότι ο Νιούμαν την απατούσε. Μόνο μία σχέ-

ση του, αυτή με μια δημοσιογράφο ονόματι Νάνοι Μπέικον, είχε γίνει γνωστή, διότι κράτησε περίπου ενάμιση χρόνο.

Θαυμασμός για τον Μπράντο, πάθος για τα αυτοκίνητα

Ο Νιούμαν είχε εξηγήσει στον Στερν γιατί κρατούσε πάντα σχετικά χαμηλό προφίλ: «Ένας από τους λόγους για τους οποίους πάντα έβρισκα τον Μάρλον Μπράντο πολύ ενδιαφέροντα ήταν γιατί εισήγαγε στον κόσμο των ηθοποιών μια συμπεριφορά που δεν υπατασσάταν στην ιεραρχία των χολιγουντιανών στούντιο: στα αφεντικά, στις σκανδαλοθηρικές στήλες, στους ανθρώπους των δημοσίων σχέσεων. Ήταν ο πρώτος που απέρριψε όλα όσα θεωρούνταν έως τότε απαραίτητα: τις συνεντεύξεις, τις κολακείες, τους υποτιθέμενα "καλούς τρόπους". Ο Μάρλον έδειξε ξεκάθαρα ότι αυτοί οι νόμοι δεν έχουν εφαρμογή στον ίδιο, ότι είναι ανόητοι και ασχλοί. Και κατέληξε να ηγείται μιας χορείας συναδέλφων του που συμμερίζονταν τις απόψεις του. Ξέρω πως κάποιοι με αντιπαθούν σφόδρα επειδή δεν υπογράφω αυτόγραφα και δεν φωτογραφίζομαι μαζί τους – χωρίς μάλιστα να προσποιούμαι ότι υπάρχει κάποιος άλλος λόγος πέραν του ότι δεν θέλω. Αλλά θα έπρεπε αλήθεια να κατασκευάσω μια δικαιολογία και να την επαναλαμβάνω κάθε φορά που έρχομαι αντιμέτωπος με αυτή τη βλακώδη παράκληση; Δεν είναι λογικό να τελειώνει η υπομονή κάποιου μετά από 4-5 φορές επανάληψης αυτής της φάρσας; Η ζωή μου θα γινόταν πολύ πιο εύκολη αν κάθε φορά που κάποιος με σιαματούσε στον δρόμο και μου έλεγε "αχ, άσε με να σε βγάλω μια φωτογραφία" έλεγα οκ. Ομοίως τότε θα εμφανίζονταν άλλοι δώδεκα άνθρωποι και τότε θα έρχονταν μερικοί ακόμη και θα έπρεπε να περάσω την ώρα μου υπογράφοντας αυτόγραφα και ρωτώντας τους ευγενικά τι κάνει η μαμά και ο μπαμπάς τους. Αν μπορούσα να το κάνω αυτό χωρίς να με νοιάζει θα ήταν όλα τέλεια. Ενδεχομένως να ένιωθα και πιο καλά μετά. Μακάρι να μπορούσα, αλλά δεν μπορώ. Μακάρι επίσης να μπορούσα να κάνω καλό σκι ή να παίζω τένις με επιδεξιότητα. Πολλά πράγματα εύχομαι να μπορούσα να κάνω αλλά δεν μπορώ. Και αυτό δεν σημαίνει ότι είμαι κακός άνθρωπος».

Είναι επίσης εντυπωσιακό το ότι μοιάζει να μην αγάπησε ποτέ ιδιαίτερος τη δουλειά του. «Ποτέ δεν απόλαυσα την ηθοποιία, ποτέ δεν μου άρεσε να βγαίνω εκεί έξω και να παίζω. Ποτέ δεν θεώρησα ότι οι ερμηνείες μου ήταν πραγματικά επιτυχημένες. Ήταν απλώς κάτι που έκανα, κάτι όχι πιο σημαντικό από το να πάρει κάποιος που δουλεύει σκληρά άριστα στις Πολιτικές Επιστήμες». Ο Νιούμαν λέει στον Στερν ότι ο πρώτος ρόλος στον οποίο αισθάνθηκε συναισθηματικά άνετος ήταν αυτός του Φρανκ Γκάλβιν, του αλκοολικού δικηγόρου στην ταινία του Σίντλεϊ Λουμέτ «Η Ετυμηγορία» (1982), που γυρίστηκε στην ύστερη φάση της καριέρας του: «Ποτέ δεν χρειάστηκε να πιέσω τον εαυτό μου σε αυτό το φιλμ. Δεν χρειάστηκε να εξαντλήσω τα αποθέματά μου. Όλα ήταν εύκολα. Δεν έπρεπε να είμαι προε-

Ο Πολ Νιούμαν στα γυρίσματα της ταινίας «Χάρρυ & γιος - Η σύγκρουση» (1984), την οποία σκηνοθέτησε ο ίδιος.

Στο Ισραήλ το 1960
για τις ανάγκες της
ταινίας «Εξοδος».

Η ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΤΑΣΗ

Ο εξηλεκτρισμός της αυτοκίνησης καθιερώνει, αποτελώντας σήμερα τη μόνη βιώσιμη και χρηστική επιλογή για τη μείωση του περιβαλλοντικού μας αποτυπώματος στους δρόμους, άσχετα με το ύψος του οχήματος που θα επιλέξουμε. Τα πέντε παραδείγματα που ακολουθούν επιβεβαιώνουν τον λόγο το αληθές.

ΑΛΙΟ ΤΟΝ ΒΑΠΤΕΑΗ ΚΙΟΥΣΗ

Mercedes EQE SUV

Το νεότερο μέλος στην γκάμα των αμιγώς ηλεκτρικών μοντέλων της Mercedes-EQ είναι και πάλι SUV, αυτή τη φορά όμως με τα διακριτικά EQE, σε ένα αμάξι που αξιοποιεί το μεταξόνιο των 3,030 μέτρων, το οποίο εξασφαλίζει αχανείς χώρους και απόλυτη ευελιξία για επιβάτες και αποσκευές, με τον χώρο για αυτές να κυμαίνεται από 520 έως 1.675 λίτρα. Σε σχέση με το μεταξόνιό της, το απόλυτο προνόμιο της EQE SUV εντοπίζεται στις συμπαγείς εξωτερικές διαστάσεις της που την καθιστούν περισσότερο «γρήνη» και οδηγικά προστή από τη μεγαλύτερη EQS SUV.

Με μήκος 4.863, πλάτος 1.940 και ύψος 1.686 μέτρα, είναι όσο μεγάλη απαιτείται για να χωρέσει όλα προϋποθέτουν το κύρος και η θέση της στην προϊοντική πυραμίδα και ταυτόχρονα απολύτως διαχειρίσιμη σε αστικές και μεγαλύτερες διαδρομές.

Υπάρχουν μάλιστα κάποιες έξυπνες επιλογές, όπως η προαιρετική τετραδιεύθυνση που επιτρέπει τη στροφή των πίσω τροχών κατά 10 μοίρες στην ίδια ή σε αντίθετη φορά από αυτή των μπροστινών τροχών, οι οποίες κάνουν απρόσμενα πρακτική τη ζωή μαζί της στην πόλη.

Γνωστά επίσης από τα άλλα μοντέλα της Mercedes-EQ είναι τα συστήματα υποβοήθησης του οδηγού για την αποτροπή απυχημάτων αλλά και όλα τα στοιχεία άνεσης, πολυτέλειας και τεχνολογίας, με πιο ιδιαίτερο την, προαιρετική, τριπλή MBUX Hyperscreen οθόνη που καταλαμβάνει ολόκληρο το ταμπλό. Λειτουργικά αυτό που προκαλεί το ενδιαφέρον είναι η αυτονομία των 590 χλμ. με μία φόρτιση στην οποία ασφαλώς συμβάλλει η αεροδυναμική σχεδίαση του πεντάθυρου αμαξώματος (με συντελεστή Cd από 0,25) αλλά και η τεχνολογία της μπαταρίας των 90 kWh που τροφοδοτεί με ενέργεια τους ηλεκτροκινητήρες.

Είτοι στην εισαγωγική έκδοση EQE 350+ οι 292 ίπποι κινούν τους πίσω τροχούς ενώ η τετρακίνηση χαρακτηρίζει τις δύο επόμενες εκδόσεις, EQE 350 4MATIC με 292 ίππους και EQE 500 4MATIC με 408 ίππους.

Στην κορυφή της γκάμας του μονιέλου, οι τιμές του οποίου για τη χώρα μας αναμένονται τις επόμενες εβδομάδες, βρίσκονται οι αποκλειστικά τετρακίνητες εκδόσεις με τα διακριτικά της AMG. Η «λιγότερο» ισχυρή AMG EQE 43 4MATIC SUV των 476 ίππων έχει αυτονομία έως 488 χλμ., ενώ η ισχυρότερη όλων AMG EQE 53 4MATIC+ SUV των 626 ίππων (φθάνοντας ακόμη και τους 687 ίππους στη λειτουργία Dynamic Plus) εξασφαλίζει αυτονομία κίνησης έως 470 χλμ.

Το πιο exclusive hot spot του ΜΑΝΧΑΤΑΝ

Στο νεότευκτο υπερπολυτελές ξενοδοχείο Aman New York που ανήκει στον ευειδή δισεκατομμυριούχο Βλαντισλάβ Ντορονίν η πρόσβαση επιτρέπεται μόνο σε πελάτες, ενοίκους και μέλη του private club, όπου μόνο η εγγραφή κοστίζει 200.000 δολάρια.

Η θέα από τη βεράντα του Aman New York κόβει την ανάσα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΤΙΑΝΑ ΚΑΡΤΣΑΓΚΟΥΛΗ

Μόλις τον περασμένο Αύγουστο άνοιξε τις πόρτες του στο Midtown της Νέας Υόρκης ένα από τα μόλις τρία ξενοδοχεία Aman που βρίσκονται σε αστικό περιβάλλον και όχι σε κάποιον απομονωμένο φυσικό παράδεισο της Γης – τα άλλα δύο είναι στο Τόκιο και τη Βενετία και αναμένονται σύντομα δύο ακόμη ηλιόλουστα resorts, το ένα στο Μπέμπερλι Χιλς και το άλλο στο Μαϊάμι. Στον κλάδο των ξενοδοχείων πολυτελείας το όνομα Aman – το οποίο στα σανσκριτικά σημαίνει «ειρήνη» – ήταν πάντοτε μια κατηγορία από μόνο του. Με έδρα την Ελβετία, ο όμιλος διαθέτει υπερπολυτελείς μονάδες σε εξωτικούς προορισμούς όπως είναι οι ακτές του Βιετνάμ, τα βουνά του Μπουτάν, οι ελαιώνες του Μαρόκου, τα πευκοδάση της Νοτιοδυτικής Τουρκίας, αλλά και το δικό μας μαγευτικό Πόρτο Χέλι – η συγκεκριμένη μονάδα ονομάζεται Amanzoe.

Η πρώτη μονάδα, το Amanpuri, άνοιξε το 1988 στο Πουκέτ της Ταϊλάνδης και από την πρώτη ημέρα λειτουργίας της πρέσβευε την απλότητα του ζεν. Δεν υπήρχαν τηλεοράσεις, ούτε ανελκυστήρες, ρεσεψιόν ή μίνι μπαρ. Κανένα δελτίο Τύπου δεν ανακοίνωσε το opening και ως επί το πλείστον ο ιδρυτής του ξενοδοχείου – και μετέπειτα συνεταίρος του Ντορονίν – Εϊντριαν Ζέτσα βασίστηκε στο δίκτυο των καλών φίλων του. Ανάμεσα στους πρώτους πελάτες ήταν ο Σον Πεν και ο Μάικλ Φοξ και μετέπειτα ακολούθησαν οι Μπιλ Γκέιτς, Μαρκ Ζάκερμπεργκ, Νόβακ Τζόκοβιτς, κ.ά..

Η αναζήτηση της κατάλληλης τοποθεσίας για το ξενοδοχείο που θα κατασκευαζόταν στη Νέα Υόρκη διήρκεσε μία ολόκληρη δεκαετία, αλλά τελικά το 2015 επελέγη το Crown Building, ο πανέμορφος art deco ουρανοξύστης που βρίσκεται στη γωνία της

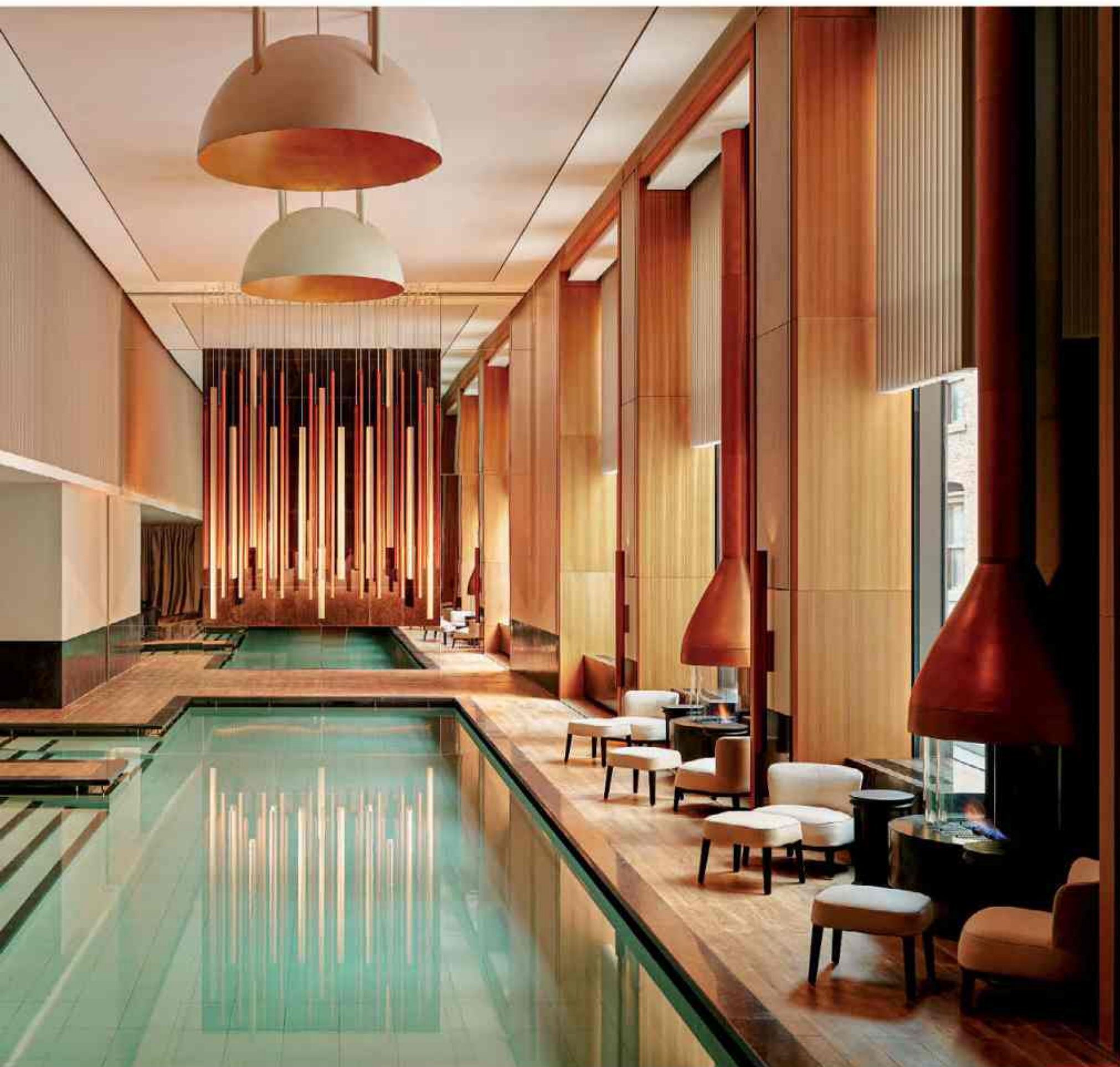
5ης Λεωφόρου και της 57ης οδού. Στους πιο κάτω ορόφους του κτιρίου λειτουργεί το ξενοδοχείο, ενώ στους 20 τελευταίους βρίσκονται διαμερίσματα, με το ρετιρέ να καταλαμβάνει τους πέντε ορόφους της κορυφής. Ενδεικτικά, οι 20 από τις 22 κατοικίες έχουν ήδη πουληθεί, το ρετιρέ από έναν ασιάτη επιχειρηματία για 180 εκατομμύρια δολάρια – το τρίτο πιο ακριβό σπίτι που αγοράστηκε ποτέ στις ΗΠΑ και το ακριβότερο στο «Μεγάλο Μήλο». Τα υπόλοιπα διαμερίσματα κοστίζουν λίγο περισσότερα από 70 εκατομμύρια δολάρια έκαστο.

Όσο για το ξενοδοχείο, οι τιμές ανά βραδιά για ένα απλό δωμάτιο κυμαίνονται στα 3.200 δολάρια, ενώ και για σουίτα αγγίζουν τις 15.000. Η πρόσβαση στους χώρους, ακόμη και στα εστιατόρια, εκτός από το υπόγειο jazz bar, δεν είναι ανοιχτή στο ευρύ κοινό, ενώ παράλληλα υπάρχει και members' only club με κόστος εγγραφής 200.000 δολάρια και επίσημα συνδρομή 15.000 δολάρια. Και ενώ ακούγεται τόσο ακριβό, η λίστα αναμονής για το συγκεκριμένο club είναι μεγάλη.

Ένας Bond των επιχειρήσεων

Ένα αρκετά μεγάλο κομμάτι της «γοητείας» του Aman οφείλεται και στον ιδιοκτήτη του, τον 60χρονο Βλαντισλάβ Ντορονίν, ο οποίος έγινε ευρύτερα γνωστός στους διεθνείς κοσμικούς κύκλους εξαιτίας της σχέσης του με το supermodel των 90s, Ναόμι Κάμπελ. Γεννημένος τον Νοέμβριο του 1962 στο σοβιετικό Λένινγκραντ, εγκαταστάθηκε στη Γενεύη αμέσως μετά την αποφοίτησή του από το Κρατικό Πανεπιστήμιο Λομονόσοφ της Μόσχας στα μέσα των 80s και έλαβε την ελβετική υπηκοότητα. Αφού απέκτησε το μεταπτυχιακό του στη Διοίκηση Επιχειρήσεων, άρχισε να εργάζεται για τον αμερικανό έμπορο Μαρκ Ριτς, ο οποίος είχε καταφύγει στην Ελβετία

αφού κατηγορήθηκε στις ΗΠΑ για φοροδιαφυγή και οικονομικές απάτες. Οι σοβιετικές επιχειρήσεις αποτελούσαν βασικό κομμάτι των συναλλαγών του Ριτς, ο οποίος είχε καλλιεργήσει σχέσεις με υψηλά ιστάμενους του Κόμματος και μπορούσε να αγοράζει εμπορεύματα σε τεχνητά χαμηλές τιμές για να τα πουλήσει στη συνέχεια στην παγκόσμια αγορά πέντε ή δέκα φορές πάνω από την αξία τους. Το 1991 ο Ντορονίν επέτρεψε στη Ρωσία και ίδρυσε την πρώτη του εταιρεία, την Capital Group, η οποία ξεκίνησε ως ένα είδος δορυφόρου της εταιρείας του Ριτς που εμπορευόταν πετρέλαιο και μέταλλα. Αργότερα η εταιρεία επικεντρώθηκε στο real estate, καθώς μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ οι ευκαιρίες στον συγκεκριμένο τομέα ήταν άφθονες.

Η στενή σχέση του Ντορονίν με τον τότε δήμαρχο της Μόσχας Γιούρι Λουζκόφ (1992-2010) τον βοήθησε ώστε να γίνει ένας από τους κορυφαίους εργολάβους της μεγαλούπολης, χτίζοντας ουρανοξύστες και άλλα σημαντικά κτίρια. Προσέλαβε ικανούς κατασκευαστές και κορυφαίους αρχιτέκτονες, συμπεριλαμβανομένης της Ζάχα Χαντίνι, και κάπως έτσι ο κομψός, γυμνασμένος και αρρενωπός Ντορονίν, τον οποίο συχνά αποκαλούσαν «ο Ρώσος Τζέιμς Μποντ» ή «ο Ρώσος Ντόναλντ Τραμπ» δημιούργησε την τεράστια περιουσία του. Τον Φεβρουάριο του 2014 ο Ντορονίν έγινε ο κύριος μέτοχος του ομίλου Amap και έπειτα από δικαστικές μάχες έγινε ο μοναδικός ιδιοκτήτης το 2016, ενώ το ξενοδοχείο της Νέας Υόρκης ολοκληρώθηκε, όπως προαναφέρθηκε, τον περασμένο Αύγουστο.

Το εντυπωσιακό είναι ότι παρά το γεγονός ότι ο Ντορονίν είναι ένας προβεβλημένος δισεκατομμυριούχος, με προφίλ όμοιο με εκείνο των ολιγαρχών του Πούτιν, στους οποίους ολόκληρη η Δύση έχει επιβάλει αυστηρά μέτρα για τον περιορισμό του πλούτου τους και των επιχειρηματικών τους κινήσεων, ο ίδιος φαίνεται να

Επάνω: Η εντυπωσιακή πισίνα στον χώρο Spa & Wellness.

Αριστερά: Η είσοδος του εστιατορίου Nama.

Κάτω: Λεπτομέρεια από τον διάκοσμο του ιστορικού Crown Building.

